

VAN DEZE TIJD

MARC LEEMANS VOORZITTER ACV

Het voorbije jaar was 'tijdelijk'. Honderdduizenden mensen werden tijdelijk werkloos. Ouders moesten tijdelijke oplossingen zoeken om de kinderen op te vangen. Pendelaars werden aangemaand om tijdelijk voltijds van thuis te werken. De files waren tijdelijk helemaal verdwenen.

Ik hoorde van veel mensen tijdens deze coronacrisis dat ze tijd anders beleefden. Dat ze vaak minder druk voelden. Omdat heel veel dingen niet meer mogelijk waren en er dus vaak veel tijd vrijkwam. Soms tot vervelens toe weliswaar, want blijktbaar zijn we het niet meer gewend om wat 'trager' te leven. Maar veel mensen ervaren dit ook als positief.

'Tijd, dat ligt niet op het schap in een of andere winkel.' En kun je dus niet kopen. Dat hoor je wel vaker. Tijd tikt weliswaar, maar kloppen doet deze uitspraak niet. Want tijd kun je wel kopen. Wie rijk genoeg is, kan zelf kiezen hoeveel hij werkt. En dus hoeveel tijd hij heeft voor andere dingen. Het hoeft zelfs geen extreme vormen — de miljardair die een luilekkerleventje leidt op een exotisch privé-eilandje — aan te nemen. Dat mechanisme speelt ook bijvoorbeeld in het opnemen van tijdskrediet. Het is niet voor elk gezin financieel haalbaar dat een van de partners minder gaat werken, het gezinsinkomen laat dat vaak niet toe. Daarom is het belangrijk dat uitkeringen voor tijdskrediet verhogen, zeker voor alleenstaanden.

Zelf over hun tijd kunnen beschikken is voor werknemers trouwens niet alleen een kwestie van geld. Maar ook van recht. Daarom is het goed dat er in het parlement nu uitzicht is op een uitbreiding van het rouwverlof. Wie zijn partner of een kind verliest, krijgt nu drie dagen klein verlet. Dat volstaat

niet eens om alles wat bij een overlijden komt kijken praktisch te regelen. Laat staan voor het rouwen zelf. Dat wordt binnenkort, met tien dagen rouwverlof, waarschijnlijk wat beter omkaderd. Maar er zijn nog wel wat dingen op te lossen. Zo hebben werknemers in ondernemingen met minder dan elf werknemers geen recht op tijdskrediet. Hen moet tijdskrediet als gunst worden toegestaan door de baas. Dat is echt niet meer van deze tijd. Tijdskrediet kan je trouwens alleen nog maar opnemen om een opleiding te volgen of om voor iemand anders te zorgen. Dat zou wel wat meer mogen zijn. Grootouderverlof bijvoorbeeld.

'Tijd kun je wel kopen. Wie rijk genoeg is, kan zelf kiezen hoeveel hij werkt'

Het zal niet verbazen dat tijd in het verleden altijd heeft gespeeld in het sociaal overleg tussen werkgevers en vakbonden. De vijfdaagse werkweek, de achturenwerkdag, betaalde vakantie, tijdskrediet, ouderschapsverlof ... En tijd zal dat blijven doen. Op dit eigenste moment, wanneer we onderhandelen over het recht op landingsbanen vanaf 55 na jaren van hard werk. Maar ook wanneer straks, in de nasleep van de epidemie, sommige bedrijven zullen moeten herstructureren. En arbeidstijd kan worden herverdeeld zodat meer mensen toch aan het werk kunnen blijven. ■